michal
gabriel

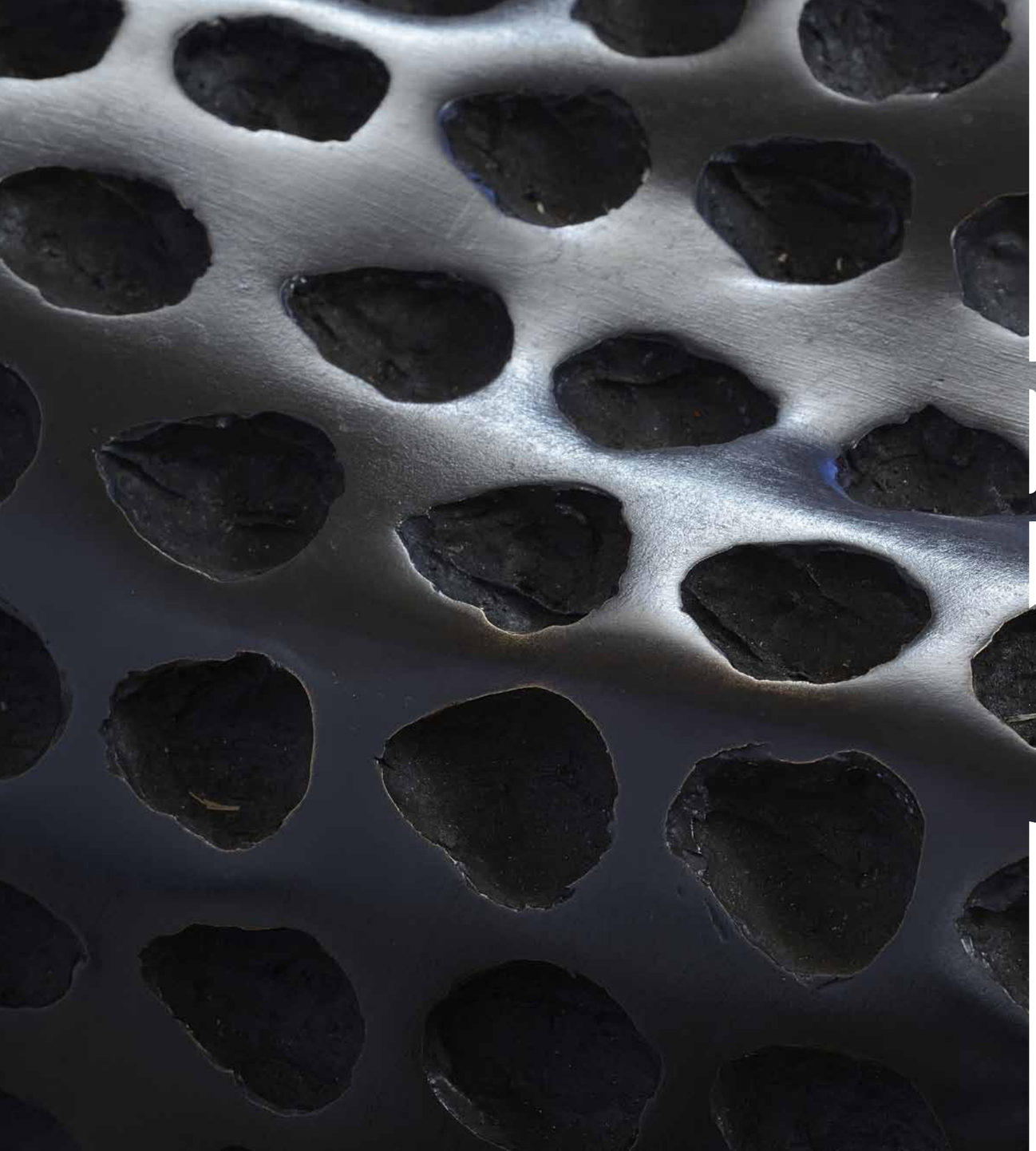

michal gabriel

Michal Gabriel: Socha jako příběh

Osobnost Michala Gabriela má již řadu let své nezastupitelné místo v současném sochařském světě. V jeho tvorbě se totiž jedinečným způsobem kloubí cosi klasického, tradičního a stabilního s rovinou experimentální, novátorskou a objevitelskou. Obojí je vzájemně propleteno takovým způsobem, že se pozorovatel jeho díla cítí zároveň v bezpečí rámce tradičního sochařského projevu a stejně tak znejistěn oním vykročením za hranice známého. Divák je tak pohlcován a často fascinován provokujícím napětím mezi těmito protikladnými polohami.

Ve své tvorbě Gabriel často používá moderní a mnohdy ta nejaktuálnější sochařská média nebo vlastní originální techniku ořechových struktur zalitých do laminátu. Hledá nové formy a pokroková technická řešení, ale neobejde se bez znalosti tradičních sochařských postupů a jejich uplatnění. V jeho díle je jasně cítit sepětí s kulturou starověkých civilizací. Socha v jeho pojetí zůstává vždy sochou, nemění se v méně určitý objekt nebo instalaci. Její forma je trvalá a napovídá, že byla stvořena pro věčnost, pro život v čase, který přesahuje rozměry lidských životů. Jeho dřevěné skulptury jsou kompaktní, zpravidla vytvořené z jednoho kusu dřeva, neexhibují snahou po manýristickém použití materiálu, ale naopak ctí jeho vlastnosti. Obvykle i původně dřevěné sochy odlévá autor do bronzu a zajišťuje jim tak co nejtrvalejší podobu, která navíc umožňuje instalaci v exteriéru. Laminát Gabriel užívá zejména pro účely své vlastní zcela originální techniky struktur z ořechových skořápek.

S takto vybudovaným médiem může snadno rozehrát své sochařské příběhy. Jeho sochy samy osobě jsou tím příběhem nebo jej utváří v souvislosti s prostorem, v němž jsou trvale nebo dočasně instalovány. Jejich podstata je zpravidla archetypální, jsou vždy spojeny s autorovou vizí řádu světa, uspořádáním proporcí a vztahů. Jakkoli jsou osobní a vychází čistě z niterné zkušenosti, je v nich určitá univerzální platnost a symbolika. Vypovídají o světě, který autor sestavuje jako mozaiku z jednotlivých soch, které se pojí v celky, jež pak nabývají vlastností sousoší. Gabrielovy sochy se tak ve významové rovině stávají více bytostmi než předmětem. Je v nich něco živoucího. Snad oživlá vzpomínka, touha nebo sen. Vnímáme jasně, že tyto sochařské příběhy jsou skutečné a absolutní.

Struktura

Struktura sehrává jednu z nejzásadnějších úloh v příběhu soch Michala Gabriela. Právě ona je buď prvkem individualizace (jako je tomu v případě dřevěných Hráčů), ale častěji ji autor užívá jako pojítko celků. Sochy jsou primárně utvářeny tak, abychom je mohli vnímat individuálně jako solitérní díla. Postupně však začínají tvořit tematické celky, které spojuje nejen ono téma — jogínky, hráči, šelmy, žraloci — ale také stejné formální provedení. Vymaňují se z nejrůznějších technik, ve kterých byly původně vytvořeny a spojují se v jeden velký obraz světa právě pomocí jednotné struktury. Postupně se tak rozrůstá obrovský koncept, jejž tvoří skupina třinácti hráčů, sedmi šelem, dosud neuzavřený soubor jogínek a žen, tři žraloci, ptáci a nadále mohou přibývat další a další skupiny, které se scelí v jedno ohromné sousoší tvořící autorovu myšlenkovou mapu, sochařský labyrint světa, propletenec mužů, žen a zvířat. Bude jej spojovat právě jednotná struktura do laminátu zasazených skořápek. Tato jedinečná síť organických tvarů nebo snad bodů rozehraje plochy a oživí tvary. Přes určitou dekorativnost ji nevnímáme jako ornament, ale jako konstruktivní tvůrčí prvek, který zásadně ovlivňuje vyznění celku. Rozechvívá kompaktní tvar jednotlivých soch a zároveň z každé z nich činí jeden z prvků ve vzorci světa, jenž se může rozpínat do netušených dálek stejně jako se rozrůstají autorovy tvůrčí záměry.

Socha utvářená prostorem

Jsou setkání, která trvají jen několik okamžiků, a změní věčnost. Setkání soch Michala Gabriela s krajinou trvají někdy jen několik chvil, a přesto jsou pro jeho práce zásadní. Autor se vydává se svými díly na mnohdy fyzicky a organizačně náročnou cestu do různých míst, aby je během několika hodin vyfotografoval v novém prostoru nebo je zde, pokud je to možné, na delší čas umístil jako v přírodní galerii. Lidské a zvířecí figury opustí ateliér nebo výstavní sál, vstoupí do přírodních či městských scenérií a učiní z nich kulisu nečekaného děje. Okolí jim poskytne nový význam, nové souvislosti a vztahy, novou podobu. Nehybné bytosti na několik hodin nebo dní zabydlí prostor, aby z hlubin mohl vyvstat jeho vlastní příběh, prozatím nepoznaný a jen tušený, latentně existující v doposud neodkryté realitě.

Průzkumníci pohlédnou k obzoru a v křivce jejich těla je zachycena stopa pohybu, linka energie vyjádřená hmotou. Jezdec — poutník protne prostor a spojí se rukama se zemí. Hráči bronzoví, dřevění či z probarveného laminátu se strukturou z pecek rozehrají svoji tajemnou hru a zvířata pozemská i vodní ovládnou prostor.

Skupinu třinácti bronzových hráčů nalezneme na vylidněném pobřeží Severního moře a můžeme sledovat, jak s nimi souzní dálka a tajemná hloubka moře. Jejich vzájemný dialog se nese táhlou ozvěnou rozlehlým prostorem a vyznění je mnohem poklidnější než sevřené napětí skupiny ve středu kaštanové aleje, v níž totéž volné seskupení působí mnohem agresivněji. Zcela jiní jsou Hráči v umělé krajině golfového hřiště, jejíž kontext z nich činí zvláštní bytosti z jiných světů. Tyto metamorfózy probíhající v závislosti na prostoru můžeme vysledovat i u ostatních soch a sousoší. To, jak se jejich výraz proměňuje je ohromující. Stylizace figur, kterou autor volí, jim dovoluje splynout s krajinou a působit dojmem, že k ní přirozeně patří. Jakkoli je jejich vazba k běžně vnímané skutečnosti záměrně narušena stylizací, třeba jako v případě červených žraloků, stále cítíme, že dokážou zapůsobit jako přirozená součást děje, který byl stále přítomný, jen jsme nedokázali spatřit, že právě probíhá.

Jakkoli se to může zdát nepravděpodobné a bizarní, i ty nejabsurdnější barevné variace nebo tvarové deformace ponechávají těmto sochám jejich věrohodnost. V krajině (a stejně i ve městě či interiérech) z nich nejsou vetřelci, ale návštěvníci č i domorodci. Patří k prostředí, v němž se objevují, doplňují jej a oživují, ale nezastiňují. Hledají tam své útočiště, které doplní jejich výraz, rozkryje další možnosti chápání jejich významu a zintenzivní jejich vyznění.

Gabrielovy sochy se promítají do krajiny a ta se stává příběhem, Gabrielův příběh se promítá do soch a mění se v krajinu.

Lucie Pangrácová

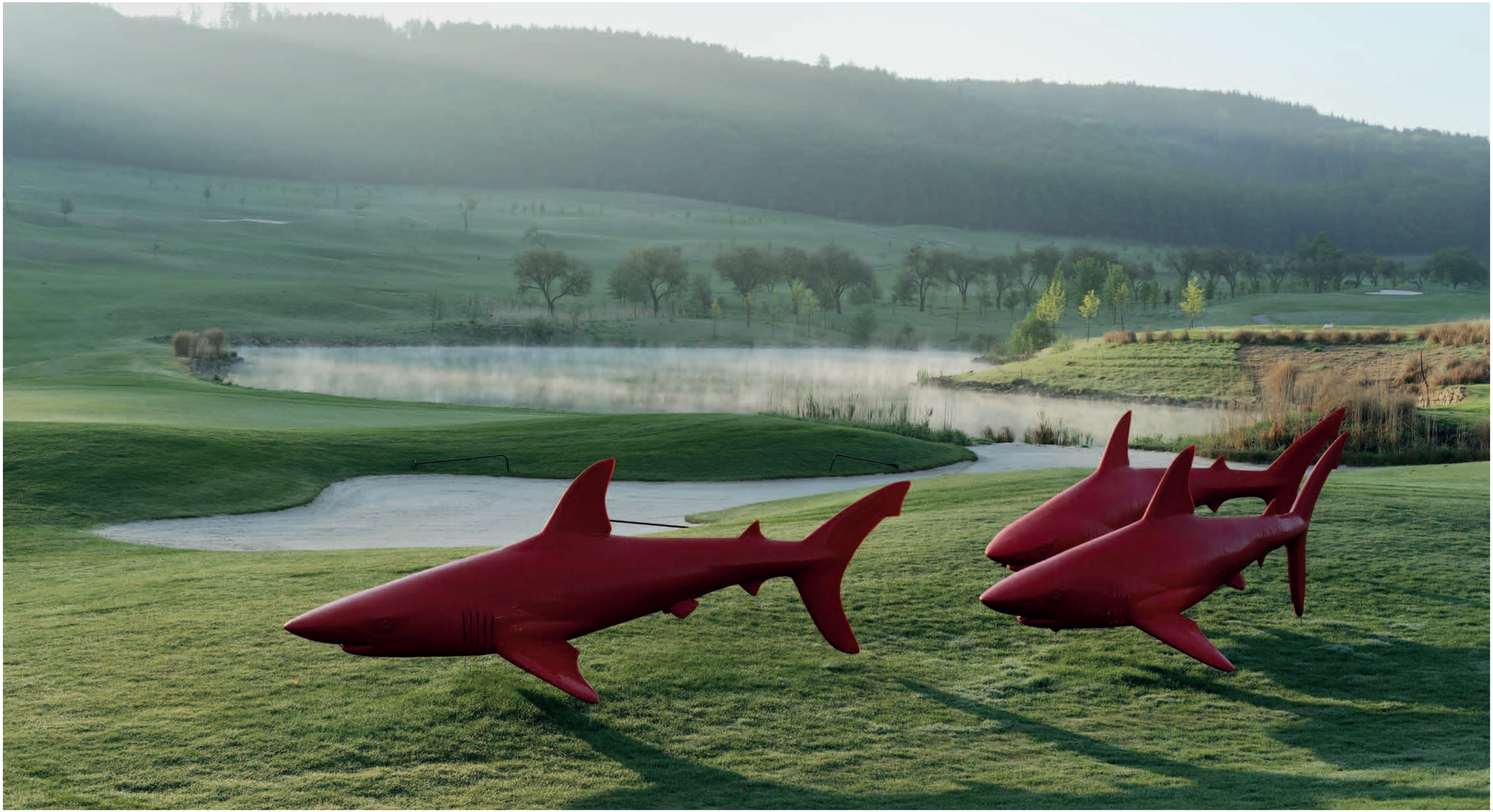

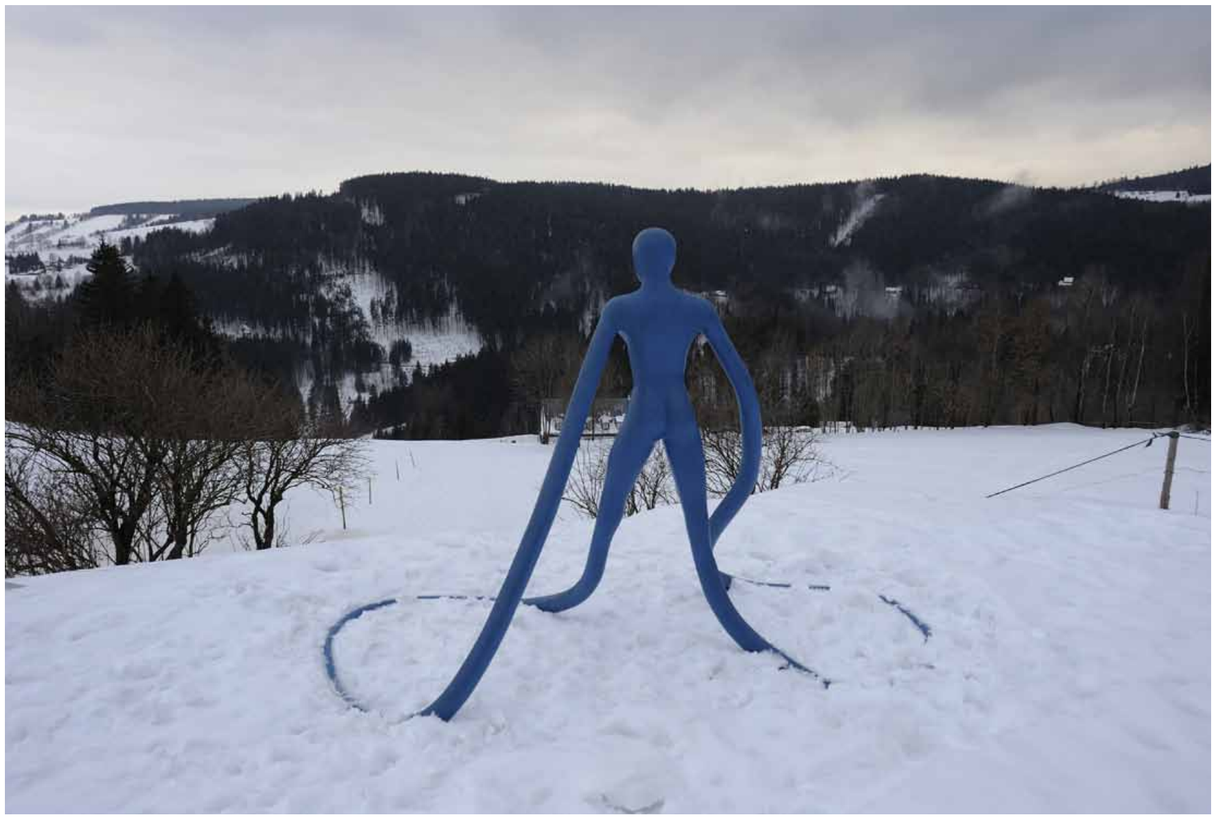

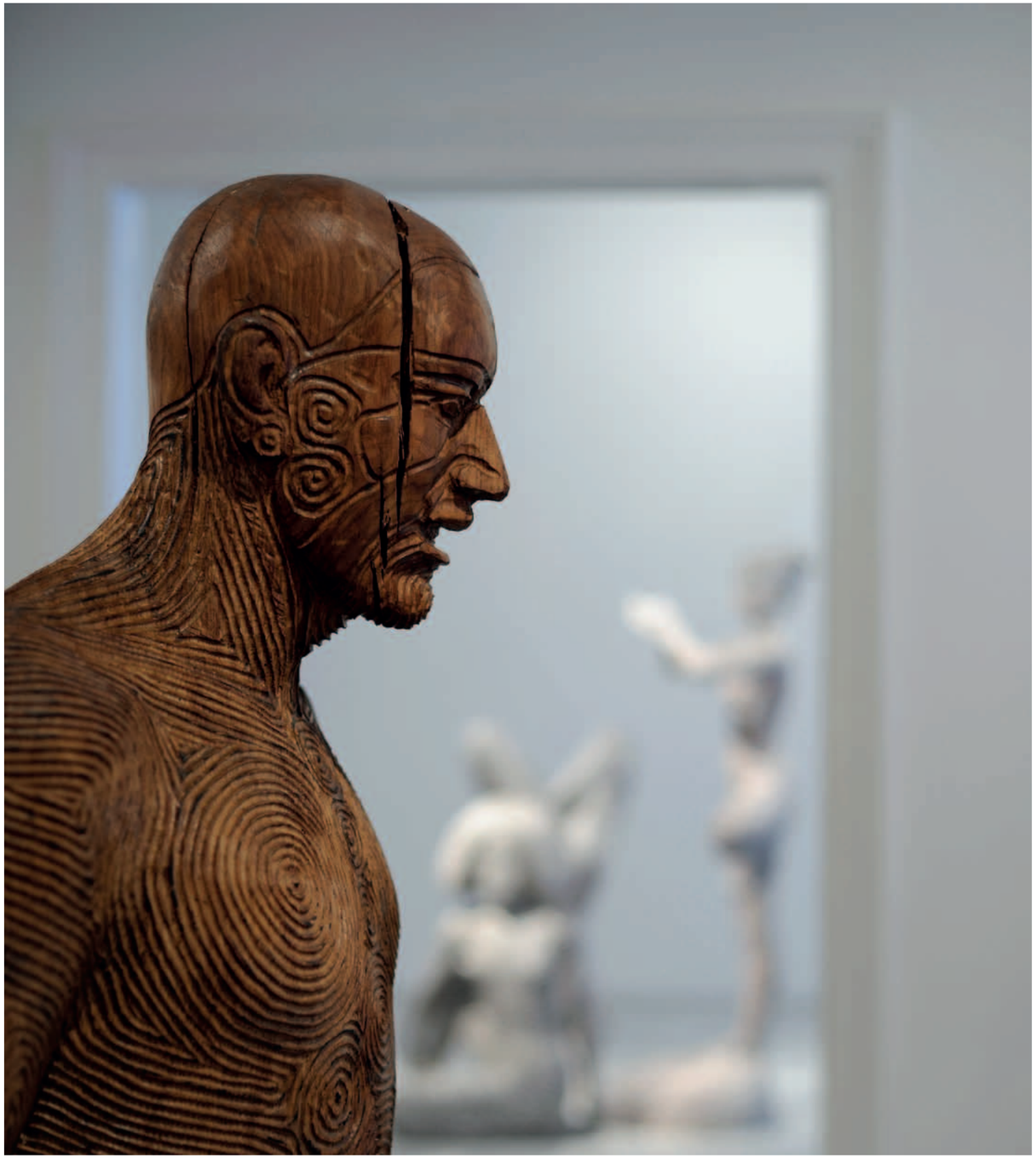

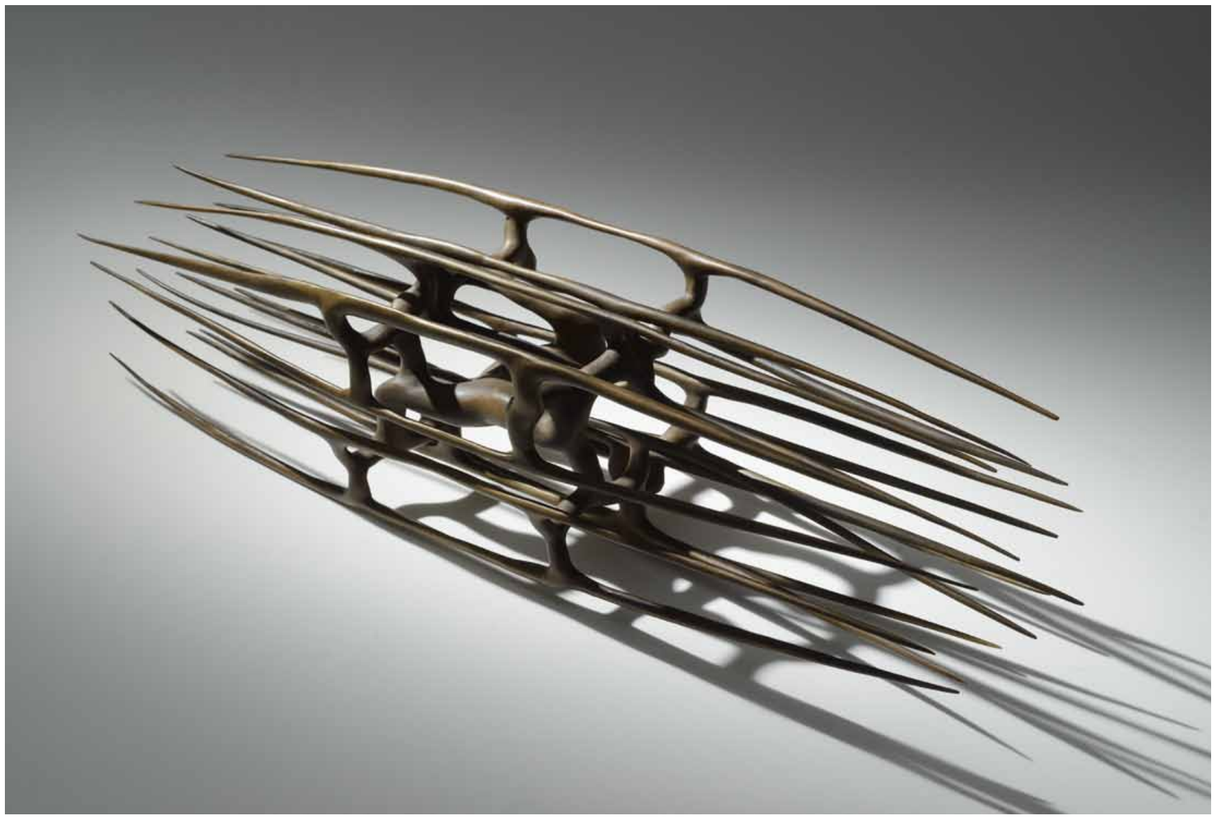

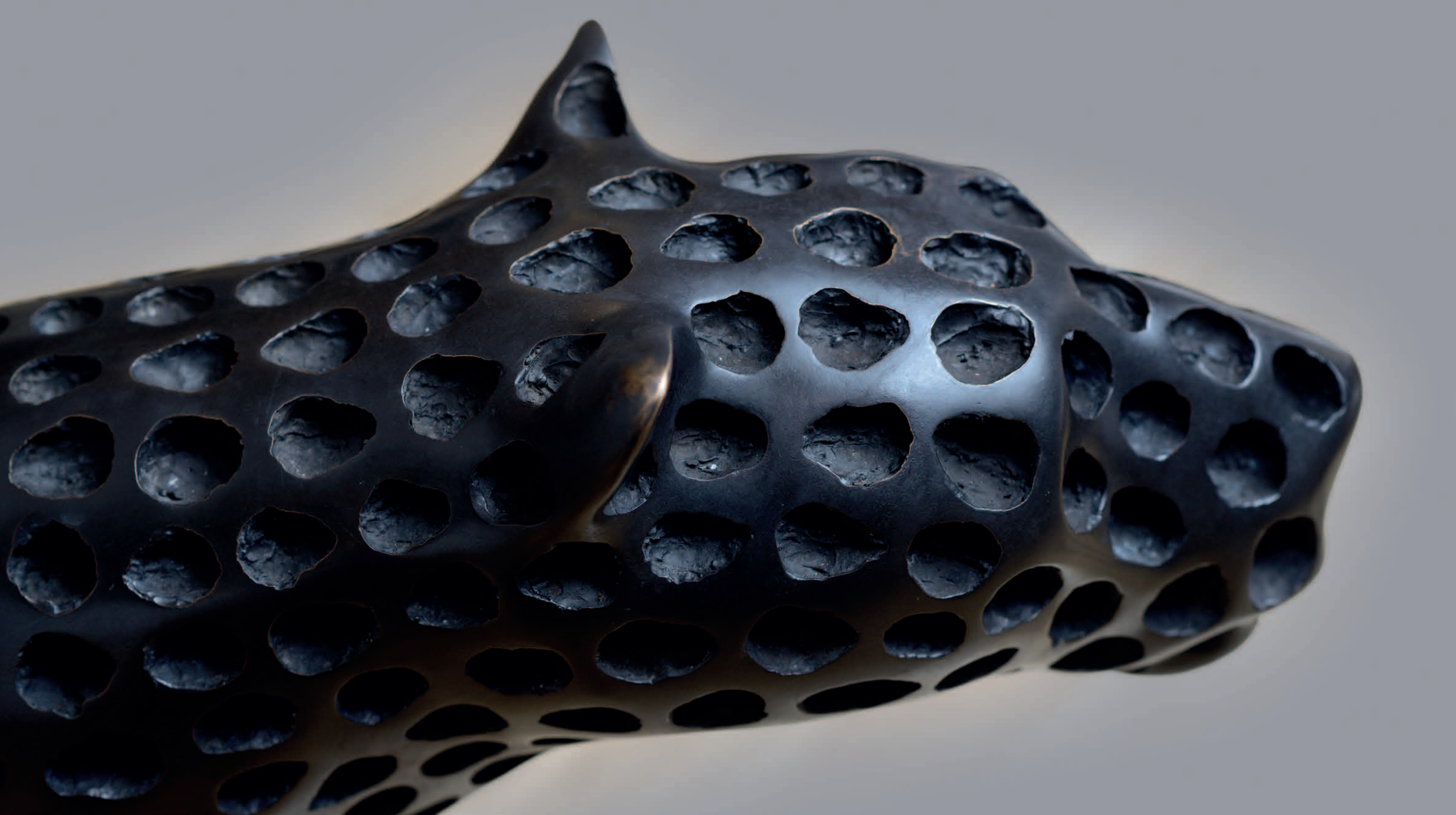

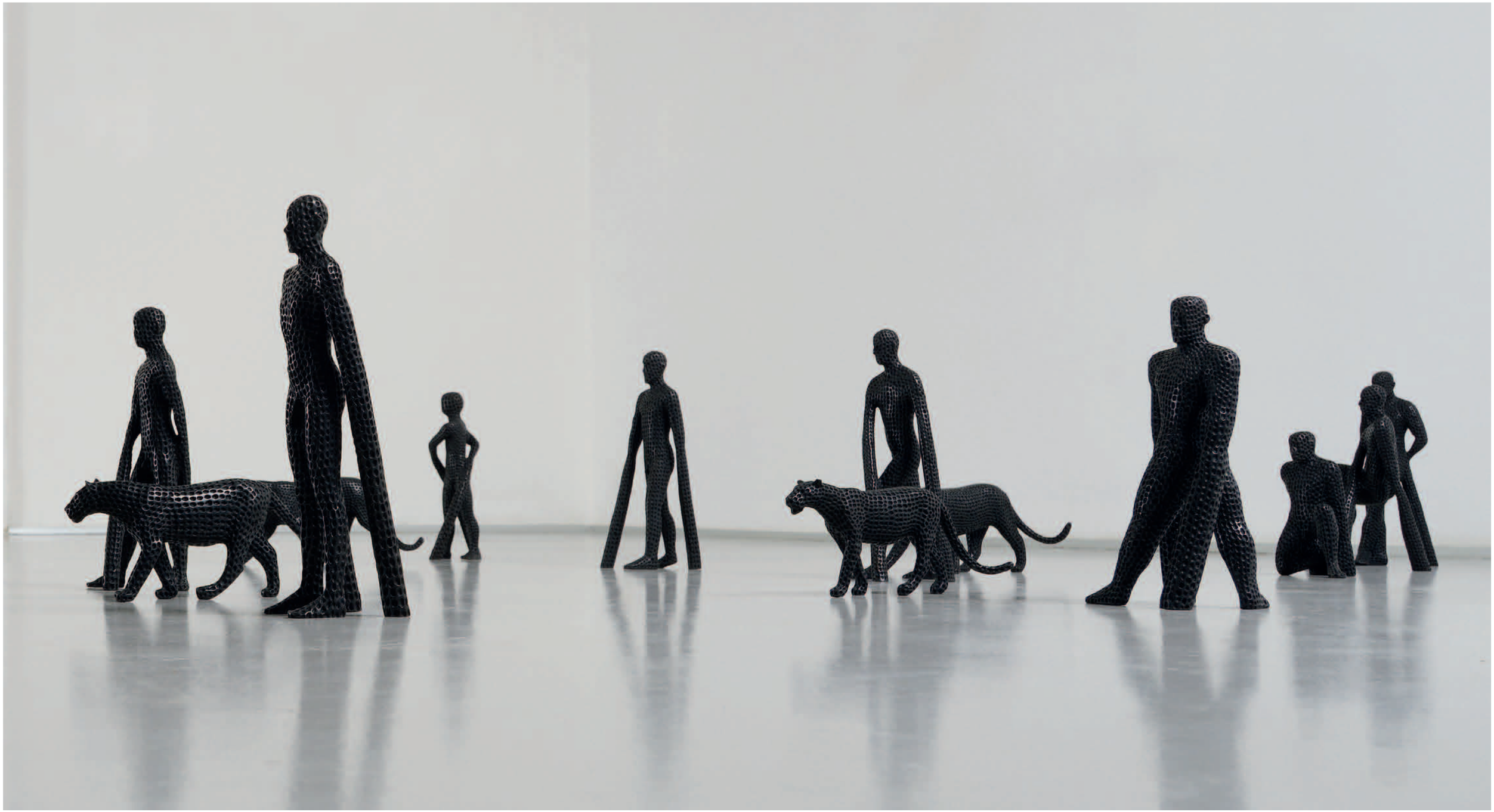

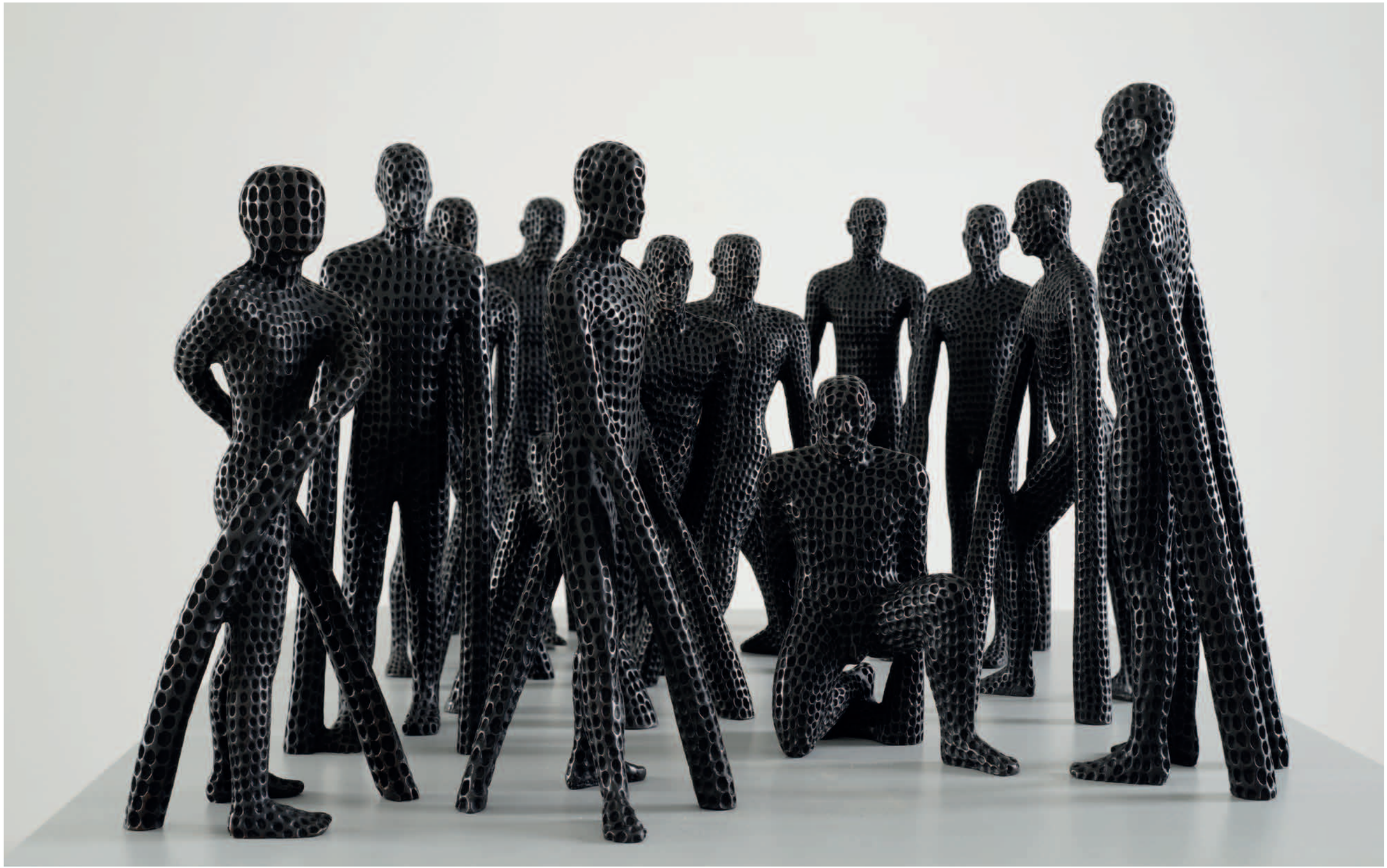

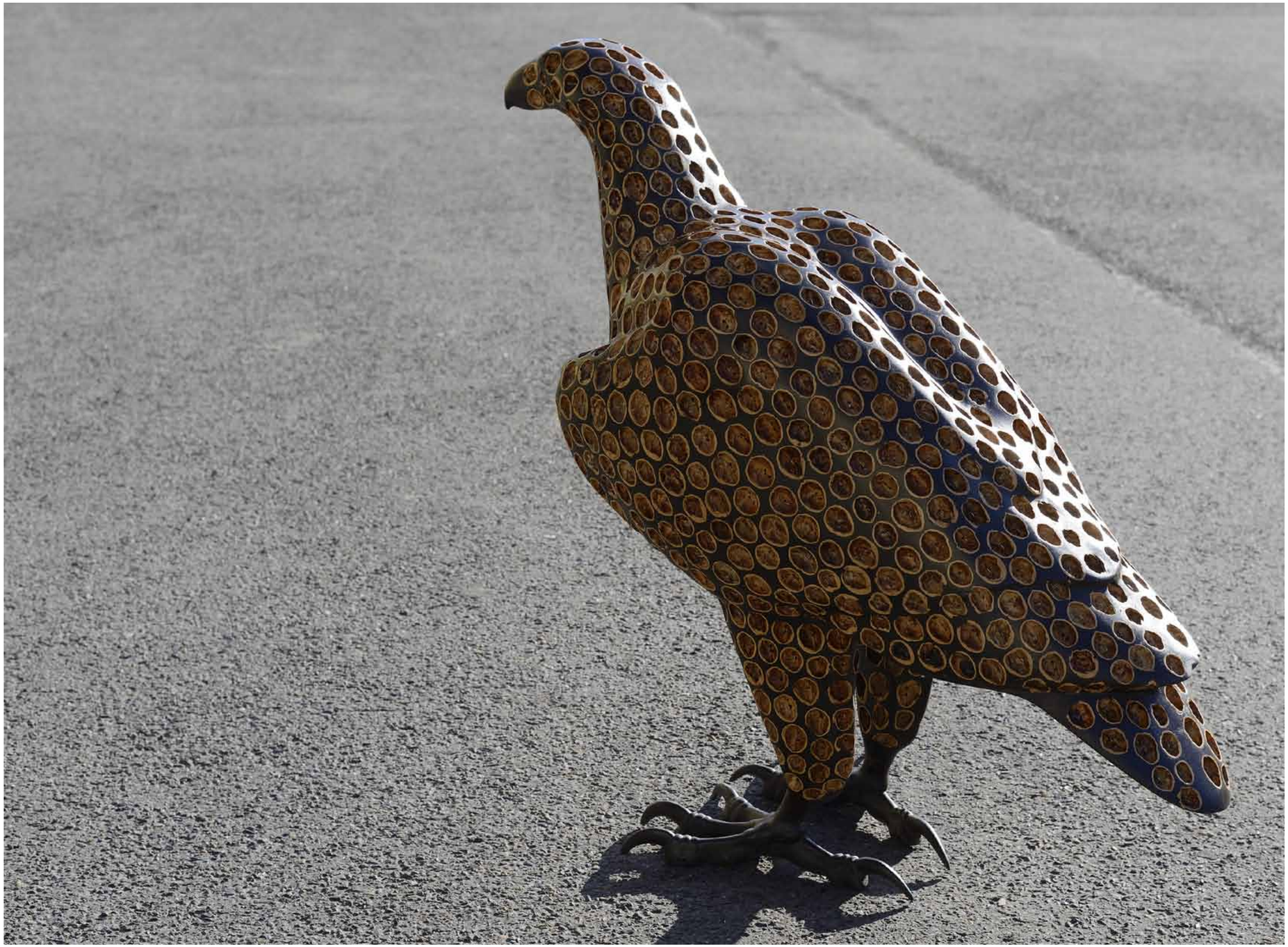

Michal Gabriel 2013

Michal Gabriel vystudoval pražskou Akademii v letech 1982—1987, aniž by byl ovlivněn jejím oficiálním klimatem. Svou figurální cestu si hledal sám a v kontaktu s přáteli, z nichž někteří se stali členy jedné z nejpodstatnějších tvůrčích skupin 80. let, Tvrdohlavých. Ve své generaci, obdařené řadou sochařů, se stal nezaměnitelnou osobností. Zpočátku jeho tvorba sledovala významné světové tendence k umění přírodních národů, předkolumbovských a předklasických kultur. V duchu postmodernismu volně pracovala s prvky avantgard (kubismu, minimalismu, informelu). Na konci 80. let se Michal Gabriel poprvé a naposledy vyjádřil k politice zesměšněním symbolů komunistického režimu a umění. Práce, které Michal Gabriel vytvořil v době svého působení v generační skupině Tvrdohlavých (1987—1991), patří k ikonám českého sochařství 80. let. Tehdy dominovaly významným výstavám, dnes představují kulturní a společenské klima své doby ve sbírkách, stálých expozicích i příležitostných prezentacích.

Sochařsky velmi silná generace se v 90. letech rozrůznila, skupina Tvrdohlavých se scházela již jen příležitostně. Na rozdíl od řady sochařů 80. let, kteří setrvali u postmoderní poetiky, Michal Gabriel pokračoval v rozvíjení svého figurativního sochařství. Od první poloviny devadesátých let realizuje soukromé, interiérové, i veřejné zakázky, sahající od realizací v architektuře až k sochám a sousoším ve veřejném prostoru. Nejednou jde o realizace ve významných státních a kulturních institucích, jako je Pražský hrad nebo Národní galerie. Významná byla spolupráce při tvorbě originálního komplexu pavilonů pražské ZOO. Michal Gabriel od 90. let samostatně vystavuje ve vybraných galeriích v celé republice, ale za nejdůležitější považuje začlenění svých soch ve sbírkách, interiérech, městských prostorách i v přírodě. Nevyhýbá se skulpturálně pojatým návrhům na části interiéru, schody, okna, sedací nábytek. Tuto užitou tvorbu považuje za odlišnou od svobodného sochařství.

V 90. letech rozvíjí Michal Gabriel princip geometrické konstrukce, která je někdy skryta v archaickém, sumárním tvaru figur, jindy se stává samostatným, minimalisticky nebo serialisticky se rozvíjejícím principem. Pro začátek 90. let je příznačné střídání anorganického a organického principu a dokonce nový, osobitý průzkum skladebných možností kubismu, průniků tvarů, energie soustředěné na hranách rozložených objemů, hledání nové prostorové řeči písma. Od těchto průzkumů se Michal Gabriel vrátil k osvědčené a tradiční jistotě, kterou je mu dodnes lidská a zvířecí figura.

Typickým materiálem Gabrielových soch osmdesátých let byla pálená hlína, sádra, lamitát, v 90. letech převážilo dřevo a bronz. Z hlediska sochařského pojetí se autor snaží v 80. letech o definitivní, hladké pojednání povrchů, i když pracuje v materiálech netradičních. Paralelně autor sleduje a rozvíjí princip náhodných struktur, které vznikají díky technologii odlévání bronzu na ztracený vosk. Na základě tohoto principu vznikají později konkrétní přírodní struktury.

V první polovině devadesátých letech rozvíjí neokubizující, skladebné, někdy až hravé dřevěné skulptury, někdy doplněné asambláží. I když jsou tyto figury geometricky konstruovány a mohly by být přiřazovány k postmoderním hrám s neokubismem, originálně navazují na manýristické experimenty s geometrií. Tyto ponory do minulosti se u Michala Gabriela pravidelně vracejí, někdy tradičnějším způsobem, než při původním experimentu. Například původní motiv spojení archaické figurální plastiky a živé agáve se později proměňuje v maximálně věrnou imitaci rostliny v patinovaném bronzu.

Od druhé poloviny devadesátých let se autor soustřeďuje na rozvíjení a propojování tématických okruhů. Na čas se odvrací od čisté geometrie, soustřeďuje se na organickou, obvykle stromovou strukturu, lidskou figuru a vybrané živočišné druhy, které pro něj ztělesňují odolnost a sílu, jako je například kůň, leopard, žralok. Zvláštním mezistupněm jsou lidské bytosti s motýlími křídly, nebo se šlahounovitými pažemi, sahajícími až po zem. Z figur, koní a leopardů vytváří Michal Gabriel v novém století celé skupiny, smečky, které instaluje ve výstavních síních, v přírodě, ale ještě raději instaluje v urbanistických souvislostech.

Pro sochařství Michala Gabriela v novém století je typický příklon k novým technologiím. Prozatím nedoceněny zůstaly plastiky s kinetickou iluzí drobných živočichů v technologii LED. Ateliér sochařství Michala Gabriela se v v posledních deseti letech stal významným pracovištěm 3D tisku, který umožňuje projektování i realizaci doposud nemyslitelných prostorových vizí. V době, kdy se Ateliér sochařství 1 jako první u nás začal touto technologií zabývat, šlo u nás o záležitost využívanou výlučně ve vývoji technologií a designu, a ani ve světě, si s ní sochaři nevěděli příliš rady.

Michal Gabriel nepřistupoval k rozvíjejícímu světu počítačové techniky nikoliv jako k technologické novince, ale jako k prostředku, který mu umožnil pracovat s teorií chaosu a s fraktálními strukturami, jejichž využitím docházel k tvarům sugestivně analogickým s přírodou. Proto jsou jeho přírodní struktury od 90. let nadány vnitřním životem, který překonává technologické možnosti otisku, odlitku, digitálního obrazu skutečnosti. V sochařském díle Michala Gabriela je klíčovým dílem v tomto směru nerealizovaný Pomník Sigmunda Freuda z roku 2006. Princip vytváření matematicky přesných zvětšení a reverzí na základě předem stanoveného klíče posouvá nejsoučasnější práce Michala Gabriela opět k seriálnímu a konkretistickému umění.

Od devadesátých let se tvorba Michala Gabriela člení na dvě větve. Jedna je experimentující, přeskakující současné technologie i vkus, někdy až do slepých uliček. Druhou, někdy až ponořenou linií tvorby je klasická sochařina, realizovaná v nových technologiích. Základní vlastností Gabrielových figur i zvířat je jejich schopnost života jakožto solitéru i ve skupině. Osamělá socha, dřevěná, nebo do bronzu odlitá, působí svým postojem, ale i povrchem. Odlitek do bronzu není převodem mechanickým, ale změnou kvality. Specifická technologie perforace, provzdušnění, strukturace sochy zapuštěnými skořápkami, vyvolává v laminátovém podkladu efekt překvapení, který v bronzové verzi mizí. V bronzu jde jen o optickou sturkturu, do které proniká prostor, a tím ji oživuje nejen pro vzdělaného diváka, ale i pro esteticky negramotná zvířata.

U soch sestavovaných do fixovaných nebo příležitostných skupin jde o celkový vjem. Sochy ve skupinách vstupují do vzájemných kontaktů, v nichž se jen vzácně opakují pomníková témata protikladu, boje, zápasu. V instalacích v různých ročních dobách, krajinách, osvětleních, jsou skupiny obvykle stejnorodých soch — koní, leopardů, žraloků, strážců, jogínek — konfrontovány s krajinami německého romantismu, se sceneriemi polárními, africkými. Tytéž skupiny se utvářejí v interiérech výstavních „white cubes“ i na golfových hřištích. Kultivovaná, pastevecká nebo golfová krajina jim obvykle svědčí lépe, než vysoká tráva navozující dojem savany, nebo romantický lesní interiér s potokem. Do očních kontaktů vstupují vzájemně dřevěné figury Strážců, nejlépe divácky uchopitelných romantickým pohledem zezadu, jako průvodci, kteří otevírají neznámou krajinu. Ve složitějších uskupeních různorodých tvorů se skupiny míjejí, nebo prolínají, nesouce si dál svá tajemství.

Pavel Ondračka

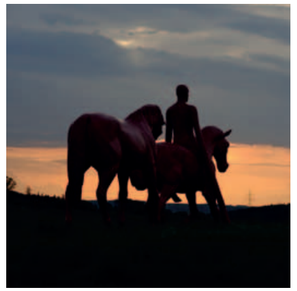

8–9 BRONZOVÍ HRÁČI VE VÝBĚHU GEPARDŮ v Pražské ZOO 2012—2013. Třináct bronzových soch / výška 80 cm až 210 cm, rok vzniku 2005—2011. Hráči byli v ZOO vystaveni pod názvem PASTEVCI GEPARDŮ

26–28 MODRÉ TANČÍCÍ POSTAVY instalované v parku Galerie Konírna v Lipníku nad Bečvou, léto 2012, laminát / výška 190 – 250 cm, rok vzniku 2007—2012

36–37 MODŘÍ HRÁČI V LÁNOVĚ V KRKONOŠÍCH 2010. Rok vzniku 2007—2010. Broskvové pecky a modře probarvený laminát / výška 80 – 210 cm

10–11 ČERVENÝ JEZDEC, 2011 čtyři laminátové sochy instalované na golfovém hřišti Kaskáda v Jinačovicích u Brna. Výška koní 150 – 180 cm, výška jezdce 240 cm

29 MODRÁ POSTAVA na Janově hoře v Krkonoších, 2011 výška 190 cm, rok vzniku 2007—2011

38–40 DŘEVĚNÍ HRÁČI. Krajina bývalého vojenského prostoru v Čechách. Dubové dřevo / výška 80 cm až 210 cm, rok vzniku 2000—2010

12–13, 14–15 TŘI BRONZOVÍ ŽRALOCI V JIZERSKÝCH HORÁCH, 2012. Délka 500 cm, rok vzniku 201—2012

30–33 TANČÍCÍ BOJOVNÍCI. Istalace z roku 2010 v zahradě Botanické zahrady v Brně. Rok vzniku 2007—2010, laminát / výška 190 – 250 cm

41–49 a **56–57** TŘINÁCT BRONZOVÝCH HRÁČŮ na Belgickém pobřeží 2012. Sochy byly na pobřeží instalovány v rámci mezinárodního sochařského trienále Beaufort 2012. Bronz / výška 80 cm až 210 cm, rok vzniku 2005—2011

20–25 ČERVENÝ JEZDEC – samostatná socha jezdce instalovaná na Janově hoře v Krkonoších 2010—2011 výška 240 cm, rok vzniku 2010

34–35 MODŘÍ HRÁČI U ČERNÉHO POTOKA, Krkonoše 2010. Rok vzniku 2007—2010. Broskvové pecky a modře probarvený laminát / výška 80 – 210 cm

50–53 JEDENÁCT BRONZOVÝCH HRÁČŮ v korytu řeky Úpy v Trutnově, akce v rámci pravidelné exteriérové výstavy Sochy ve městě, 2010. Bronz / výška 80 cm až 210 cm, rok vzniku 2005—2010

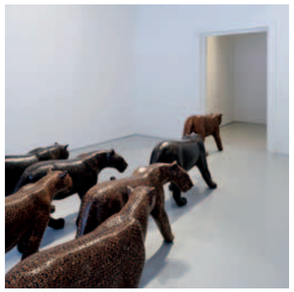

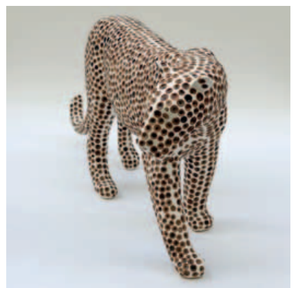

54–55 JEDENÁCT BRONZOVÝCH HRÁČŮ na Dolní promenádě v Trutnově, akce v rámci pravidelné exteriérové výstavy Sochy ve městě, 2010. Bronz / výška 80 cm až 210 cm, rok vzniku 2005—2010

72–73 SMEČKA NA VÝSTAVĚ Michal Gabriel: Sochy v galerii Aspekt, 2010, sedm zvířat z laminátu a broskvových pecek / výška 60 cm, rok vzniku 2008—2010

80 SMEČKA V ZAHRADĚ GALERIE ASPEKT, sedm zvířat z laminátu a žaludových čepiček / výška 60 cm, rok vzniku 2012—2013

56–59 TŘINÁCT BRONZOVÝCH HRÁČŮ na golfovém hřišti Kaskáda v Jinačovicích u Brna, 2011—2012, bronz / výška 80 cm až 210 cm, rok vzniku 2005—2011

74–76 TŘINÁCT DŘEVĚNÝCH HRÁČŮ, na výstavě Michal Gabriel: Sochy v galerii Aspekt, 2010, dubové dřevo / výška 80 cm až 210 cm, rok vzniku 2000—2010, v pozadí tři jogínky

81 PÁTÉ ZVÍŘE ze sousoší SMEČKA, laminát a žaludové čepičky / výška 60 cm, rok vzniku 2012—2013

60–65 BRONZOVÍ HRÁČI VE VÝBĚHU GEPARDŮ v Pražské ZOO 2012—2013. Třináct bronzových soch / výška 80 cm až 210 cm, rok vzniku 2005—2011. Hráči byli v ZOO vystaveni pod názvem Pastevci gepardů

77 TŘETÍ A SEDMÉ ZVÍŘE ZE SOUSOŠÍ SMEČKA, laminát a žaludové čepičky / výška 60 cm, rok vzniku 2012—2013

82–83 ZVÍŘE, laminát, čínský ořech / výška 60 cm, rok vzniku 2012

66–71 SMEČKA V ZAHRADĚ GALERIE ASPEKT, 2010, sedm zvířat z laminátu a broskvových pecek, výška 60 cm, rok vzniku 2008—2010

78–79 SMEČKA, sedm zvířat z laminátu a žaludových čepiček, výška 60 cm, rok vzniku 2012—2013

84–85 JOGÍNKA A ZVÍŘE, laminát a žaludové čepičky / 65 a 60 cm, rok vzniku 2011—2012

86–89 SMEČKA V ZAHRADĚ GALERIE ASPEKT, sedm zvířat z laminátu a žaludových čepiček / výška 60 cm, rok vzniku 2012—2013

96–99 JEZDEC A TŘI KONĚ
v krajině bývalého vojenského prostoru v Čechách, laminát a skořápky burských ořechů, výška koní 150 – 180 cm výška jezdce 240 cm, rok vzniku 2007—2010.

105 NA HLAVĚ, bronz / výška 160 cm, rok vzniku 2000—2006

90–91 ŽRALOK, laminát a žaludové čepičky / délka 300 cm, rok vzniku 2012

100–101 TROJICE
bronz / výška 20 cm, rok vzniku 2012

106 MANDALA 3
bronz / výška 70 cm, 2011—2012

92–95 TŘI ŽRALOCI, bílý laminát a žaludové čepičky, černý laminát a žaludové čepičky, laminát a skořápky vlašských ořechů / délka 300 cm, rok vzniku 2012

102–103 BRONZOVÝ JEZDEC V KRAJINĚ STŘEDNÍCH ČECH / výška 240 cm, rok vzniku 2012

107 HŮL, bronz / výška 150 cm, 2004—2012

104 MANDALA 1
bronz / výška 20 cm, 1999—2011

108 MANDALA 2
bronz / délka 60 cm, 2002—2012

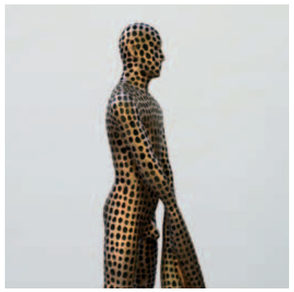
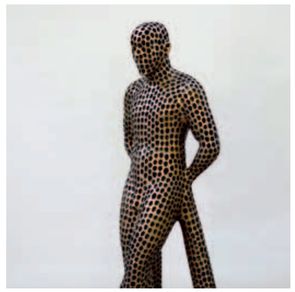

109 ADAM, bronz / výška 50 cm, 2011—2012

119 TŘETÍ HRÁČ, bronzový odlitek struktury vlašských ořechů / výška 180 cm, 2012

129–130 JOGÍNKY, bronz / výška 12–30 cm, 2012

114–115 SIGMUND FREUD na golfovém hřišti Kaskáda v Jinačovicích u Brna, bronz / výška 150 cm, rok vzniku 2006—2011

120 TŘINÁCTÝ HRÁČ, bronzový odlitek struktury vlašských ořechů / výška 190 cm, 2012

135–136 TŘINÁCT HRÁČŮ, bronz / výška 18–35 cm, 2012

116–117 ZROZENÍ VENUŠE, bronz / výška 23 cm, 2011

121–122 ZVÍŘE, detail struktury

137–138 PTÁCI V ZIMNÍ KRAJINĚ, laminát / výška 100 cm, 2012—2013

118–121 SMEČKA V KRAJINĚ JESENÍKŮ, 2007, sedm zvířat, bronz / výška 60 cm, rok vzniku 2002—2007

123–128 TLUPA, skupina složená ze sousoší SMEČKA A HRÁČI, bronz / výška 12–35 cm, 2012

PTÁK, laminát a skořápky vlašských ořechů, výška 100 cm, 2012—2013

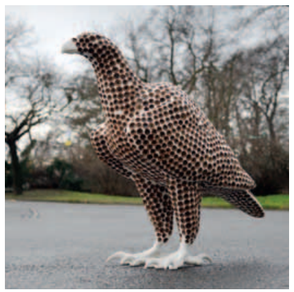

PTÁK
laminát a žaludové čepičky / výška 100 cm,
2012—2013

ZROZENÍ VENUŠE
sádrový kompozit / výška 96 cm, 2011—2012

Životopis

narozen 25. 2. 1960
1978—1982 Střední uměleckoprůmyslová škola Praha
1980—1987 Akademie výtvarných umění, Praha – obor sochařství
1987 zakládající člen výtvarné skupiny Tvrdohlaví
1995 získal cenu Jindřicha Chalupeckého
1998 nastupuje na místo vedoucí ateliéru sochařství na FaVU VUT v Brně
2001 habilitován docentem na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze
2007 je zvolen děkanem FaVU VUT v Brně
2009 jmenován profesorem

Zastoupení ve sbírkách

Národní galerie v Praze
Alšova Jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou
Muzeum umění, Olomouc
Galerie moderního umění, Hradec Králové
soukromé sbírky doma i v zahraničí

PEGAS, 1992
bronz, beton / výška 500 cm,
sídliště Nový Barrandov v Praze

SCHODY, 2000—2001
dřevo-dub / výška 400 cm,
hala soukromého domu

BONSAI, 2006
laminát a modelovací epoxidová pryskyřice, průměr kruhu 220 cm, před novou budovou IBM, Brno

SCHODY, 1993
bronz / výška 450 cm,
budova firmy Höcherl & Schlemmer v Mnichově

KMEN, 2001—2002
bronz / délka 400 cm, zahrada Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně

KAŠNA PRO MLADOU BOLESLAV, Českobratrské náměstí, 2007
bronz, v. 240 cm, průměr spodní nádoby 300 cm, spolupráce s ing. arch. Olegem Hamanem a architektonickou kanceláří CASUA

KONĚ NA NÁMĚSTÍ, 2008
bronz / výška 160—180 cm,
křížení ulic Kafkova a Wuchterlova, Praha-Dejvice, spolupráce s ing. arch. Lubošem Patou

VRATA VELETRŽNÍHO PALÁCE, 1994
nerezová ocel / výška 500 cm,
délka 900 cm, Národní galerie v Praze

KAŠNA PRO HRADEC KRÁLOVÉ, 2001
leštěná chromniklová ocel / výška 110 cm, průměr 300 cm, váha 8 tun, spolupráce s ing. arch. Olegem Hamanem

SMEČKA, 2010
7 bronzových soch / výška 60 cm, Trutnov

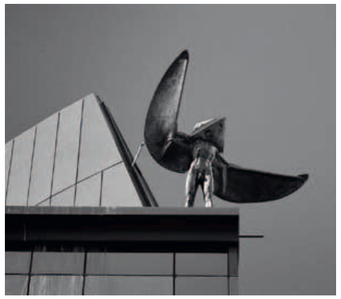

ANDĚL, 1995
bronz / výška 180 cm, bankovní dům v Opavě

CESTA, 2004
bronz / výška 220 cm,
park Hadovka, Praha

Jezdec, 2012
bronz / výška 260 cm,
Jezdecký areál Kamenný dvůr

OKŘÍDLENÝ LEVHART, 1996
zlacený bronz, nerezová ocel / výška 45 cm,
vchod do Kanceláře prezidenta republiky, Pražský hradt

POMNÍK PROFESORA OTTO WICHTERLE, 2005—2006
bronz / výška 250 cm, před budovou Makromolekulárního ústavu AV ČR, Praha-Břevnov, spolupráce s ing. arch. Olegem Hamanem

ORIONKA, 2010
kamenný pískovcový sloup / výška 450 cm,
areál bývalé továrny Orion v Praze,
spolupráce s ing. arch. Olegem Hamanem

SIGMUND FREUD, 2011
200 x 200 x 150 cm, bílý laminát,
recepce bytového domu v areálu River Park v Bratislavě na Dvořákově nábřeží,
spolupráce s architektkou Barborou Škorpilovou

KLOBOUK — NÁHROBEK MICHALOVI TUČNÉMU, 1997
žula / průměr 100 cm

POMNÍK TŘÍ ODBOJŮ, 2005—2006
bronz / výška 200 cm, Justiční palác, Rooseveltova ulice, Brno,
spolupráce s ing. arch. Olegem Hamanem

ŽRALOCI, 2011
tři bronzoví žraloci / délka 500 cm,
dvorana areálu River Park, Dvořákovo nábřeží Bratislava,
spolupráce s architektkou Barborou Škorpilovou

Samostatné výstavy (výběr)

1988 Sochařská tvorba, Galerie Na bidýlku, Brno, kurátor Karel Tutsch
1989 Sochařská tvorba (s Petrem Sládkem a Erikou Bornovou), Okresní vlastivědné muzeum, Český Krumlov, kurátor Pavel Zadražil
1991 Sochařská tvorba, Galerie Malovaný dům, Třebíč
1991 Věty v prostoru, Galerie Pi-Pi-Art, Praha, kurátor Milena Slavická
1992 Sochy, Galerie MXM, Praha
1993 Sochy, Galerie Aspekt, Brno
1993 Sochařská tvorba, Galerie MXM, Praha
1994 Michal Gabriel — sochy / Martin Mainer — obrazy, Pavilon Alter botanischen Garten, Mnichov, Německo, kurátor Inge Lindemann
1994 Rožnovské sochařské léto (s Jiřím Plieštikem a Stefanem Milkovem), Galerie Městské knihovny, Rožnov pod Radhoštěm, kurátor Aleš Žanta
1994 Nové tendence (s Petrem Písaříkem a Petrem Lysáčkem), Vlastivědné muzeum, Šumperk, kurátor Pavla Teglová
1994 Plastiky, obrazy a práce na papíře (s Igorem Mináriken a Petrem Veselým), hrad Sovinec, kurátor Petr Nedoma
1995 Sochy, Galerie hl. m. Prahy-Staroměstská radnice, Praha, kurátor Olga Malá
1995 Bronz, Centrum kultury a vzdělávání, Moravská Ostrava a Přívoz, kurátor Milan Weber
1995 Cena Jindřicha Chalupeckého ,94, Galerie Václava Špály, Praha, kurátor Mahulena Nešlehová
1995 Michal Gabriel, Stanislav Libenský a Jaroslava Brychtová, Síň pod Plečnikovým schodištěm, Rajská zahrada Pražského hradu, Praha, organizátor Nadace Svoboda
1996 / 7 Michal Gabriel a Vladimír Kokolia, Výstavní síň Emila Filly, Ústí nad Labem, organizátoři Unie výtvarných umělců a Soros centrum
1997 Sochy, Galerie Die Aktualität des Schönen..., Liberec, kurátor Zdeněk Primus
1997 Sochy, animace (spolupráce Josef Švanda), Galerie MXM, Praha
1998 Michal Gabriel a Vladimír Kokolia, Výstavní síň Emila Filly, Ústí nad Labem, kurátoři Michal Koleček a Petr Svoboda
1998 Sochy (se Stefanem Milkovem), Galerie Sirius Design, Praha
1998 Sochy, animace (spolupráce Josef Švanda), Galerie Caesar, Olomouc, kurátor Miroslav Schubert
2000 Sochy — obrazy (s Janem Mertou), Obecní galerie Malostranská beseda, Praha
2000 Se světlem, Galerie Malá Špálovka, Praha, kurátor Jaroslav Krbůšek
2002 Sochy — obrazy (s Miladou Gabrielovou), Galerie 8A, Brno
2003 / 4 Michal Gabriel — Barbora Šlapetová — Lukáš Rittstein, Galerie Tvrdohlaví, Palác Lucerna, Praha
2004 Michal Gabriel — Tomáš Medek, Galerie ARS, Brno, kurátor Josef Chloupek
2004 Sochy, Galerie moderního umění, Hradec Králové, kurátor Tomáš Rybička
2004 / 5 Ještěrka, instalace v Krajské vědecké knihovně — Spacium, Liberec, kurátor Ivona Raimanová
2006 Sousoší, Galerie města Plzně, Plzeň, kurátor Václav Malina
2006 Zahrada, Galerie Via Art, Praha
2006 Gabriel & Casua (Sochy & architektura), Galerie Chodovská tvrz, Praha, kurátor Martina Pachmanová
2007 Gabriel & Casua (Sochy & architektura), Galerie Medium Bratislava
2007 Sousoší 2, Hrad Sovinec, Muzeum v Bruntále
2007 Sousoší 3, Galerie města Blanska, Blansko
2007 Michal Gabriel — Sochy, Zámek v Bystřici pod Hostýnem
2008 Michal Gabriel — sochy, Galerie ARS, Brno
2008 Michal Gabriel Sousoší 5, Galeria M. A. Bazovského v Trenčíně, kurátor Elen Porubanová
2009 Dreming I., Kotelna Karlin Gallery, M. Gabriel — sculptures, J. Macht — photography
2009 Michal Gabriel Súsošia 6. LGPMB, liptovská galeria petra michala bohuňa v liptovskom mikuláši, kurátorka Elen Porubanová
2009 Michal Gabriel Sochy, Výstavní síň Synagoga, Hranice na Moravě, kurátorka Mgr. Renata Skřebská
2009 Michal Gabriel Sochy, Galerie Kaple, Valašské Meziříčí
2010 Michal Gabriel Sochy, Artpro galéry, Praha
2010 Michal Gabriel, Galerie Města Trutnova, kurátorka Mgr. Lucie Pangrácová
2010 Hráči na nábřeží, exteriérová exposice na nábřeží v Trutnově, kurátorka Mgr. Lucie Pangrácová
2010 Michal Gabriel, Sochy, Galerie na půdě, Vrchlabí
2010 Michal Gabriel — Sochy, galerie ASPEKT Brno
2011 Michal Gabriel — Sousoší, Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava
2011 Sochy na golfovém hřišti Kaskáda 1 Jinačovice u Brna, prosinec 2011—duben 2012
2012 Sochy, výstava v galerii Mona Lisa v Olomouci 15. 5.—23. 6. 2012

2012 Michal Gabriel Sochy, Galerie Konírna v Lipniku n. B. 21. 7.—30. 9. 2012
2012 Pastevci gepardů, výstava soch ve výběhu gepardů v Pražské ZOO, 4. 11. 2012 — duben 2013
2012 Sochy na golfovém hřišti Kaskáda 2 Jinačovice u Brna, květen 2012 — květen 2013
2013 Sochy, Galerie Aspekt, březen 2013

Účast na kolektivních výstavách (výběr)

1984 Konfrontace II, Praha-Vršovice
1985 Konfrontace III, Kladno
1985 Barevná socha, Galerie H, Kostelec nad Černými lesy, kurátoři Jiří a Zdeněk Hůlovi
1986 Konfrontace IV, Praha-Smíchov
1986 Mladí pražští výtvarníci, Vysokoškolský klub, Brno, kurátor Karel Tutsch
1986 Konfrontace V., Svárov
1986 První setkání mladých slovenských a pražských výtvarníků, Střelecký ostrov, Praha
1987 Výstava, Mikrobiologický ústav AVČR, Praha-Krč
1987 Výstava třiceti, Lidový dům, Praha-Vysočany
1987 Grotesknost v českém výtvarném umění 20. století, Galerie hl. m. Prahy-Staroměstská radnice, Praha, kurátor Alena Pomajzlová
1987 / 8 Tvrdohlaví I, Lidový dům, Praha-Vysočany, kurátor Jiří Halík
1988 Výstava mladých sochařů k poctě Hany Wichterlové, Galerie Václava Špály, Praha, organizátor Galerie mladých U Řečických
1988 Město, sochy, film — výstava soutěžních prací pro sídliště Barrandov, Galerie Jaroslava Fragnera, Praha, kurátor ing. Helzel
1988 Výstava patnácti — generace 80. let, Galerie hl. m. Prahy – Staroměstská radnice, Praha, kurátor Ivona Raimanová
1988 Humor, 88, Galerie výtvarného umění, Hradec Králové; repríza: Horácká galerie, Nové Město nad Metují
1988 Barevná plastika, Vojanovy sady, Praha, kurátor Jitka Severová
1988 Salon pražských výtvarných umělců, Výstaviště — tehdejší Park kultury a oddechu Julia Fučíka, Praha
1988 Výstava českého sochařství, putovní výstava, Polsko
1988 Tvrdohlaví, Havířov
1989 Mladí mladým, Středočeské muzeum, Roztoky u Prahy, kurátor Ondřej J. Sekora
1989 Pocta Janu Bauchovi, Galerie Václava Špály, Praha, kurátor Jiří Kotalík jr.
1989 Mladé ateliéry, 89, Galerie Fronta, Praha, kurátor Jiří Ševčík
1989 Výstava českého výtvarného umění, Městské muzeum, Český Krumlov, kurátor Pavel Zadražil
1989 Malba a plastika mladých, Pražská tržnice, Praha-Holešovice
1989 Sochařství, Flora — Olomouc, Olomouc, kurátor Pavel Zadražil
1989 Výstava účastníků tvůrčí dílny „Primär Bildhauerei“, Graz, Rakousko
1989 Tvrdohlaví II, Výstavní síň ÚLUV, Praha
1989 Mladé sochařství, Galerie mladých U Řečických, Praha, kurátor Olga Malá
1989 Popis jednoho zápasu, Orlická galerie výtvarného umění, Rychnov nad Kněžnou;
reprízy: Městská galerie, Cheb, Městská galerie, Karlovy Vary, Městská galerie, Most,
Oblastní galerie výtvarného umění, Roudnice nad Labem, kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi
1990 Nová skupina, Národní galerie – Městská knihovna, Praha, kurátor Jaromír Zemina
1990 Cesty k postmoderně, Uměleckoprůmyslové museum, Praha, kurátor Josef Kroutvor
1990 Nové sbírky Národní galerie, Národní galerie – Zámek Zbraslav, Praha, kurátor Václav Erben
1990 Mladé ateliéry, 90, Galerie Fronta, Praha, kurátor Pavel Zadražil
1990 Výstava soutěžních prací na vrata Veletržního paláce Národní galerie, Národní galerie – Palác Kinských, Praha
1990 Tvrdohlaví — v rámci Třetího Litvínovského výtvarného léta, Zámek, Litvínov
1990 Výstava v rámci mezinárodního sochařského sympozia v Hořicích, Hořice v Podkrkonoší, kurátor Václav Bukač
1990 Tvrdohlaví — De Hårde Hoveder, Århus Kunstbygning, Århus, Dánsko
1990 Tvrdohlaví — Tetes Dures, Théatre National de Bretagne, Rennes, Francie
1990 8. mezinárodní triennale drobné plastiky, Budapešť, Maďarsko, kurátor Václav Erben
1990 Kupka z Prahy, Galerie Aime, Paříž, Francie
1990 40 Artistest Tchèques et Slovaques 1960—1990,
Galerie Art Défense, Musée du Luxembourg, Paříž, Francie, kurátor Jana Claverie

1991 Jiná geometrie, Výstavní síň Mánes, Praha, kurátor Josef Hlaváček
1991 Zahajovací výstava Galerie MXM, Galerie MXM, Praha
1991 Tvrdohlaví, hrad Sovinec
1991 Bez distance — Ohne Distanz, Akademie der bildenden Künste, Vídeň, kurátor Antonia Huemer
1991 Praha v Eindhovenu, De Krabbedans Art Centre, Eindhoven, Nizozemí
1991 Evropské dialogy, Museum Bochum, Německo, kurátor Josef Císařovský
1991 Tvrdohlaví III, Národní galerie – Městská knihovna, Praha
1992 Výstava laureátů 2. ročníku Ceny Jindřicha Chalupeckého, Galerie Václava Špály, Praha;
repríza: Galerie Sýpka, Brno, kurátor Mahulena Nešlehová
1992 Prezentace Galerie MXM na Art Messe, Frankfurt nad Mohanem, Německo
1992 Situace ,92, Výstavní síň Mánes, Praha, kurátoři Mahulena Nešlehová a Petr Wittlich
1992 Taneční divadlo Zürich a Tvrdohlaví (v rámci festivalu Tanec Praha 1992),
zahrady Černínského paláce, Praha
1992 Šedá cihla 35/1992, Galerie Klenová, Klatovy, kurátoři Zuzana Bartošová, Josef Hlaváček,
Vlasta Čihákova-Noshiro, Jiří Valoch, Jana a Jiří Ševčíkovi
1992 Výlet do postmoderny, Výstaviště – Pavilon H, Brno; repríza: Slovenská Národná galéria, Bratislava, kurátor Egon Bondy
1992 Sochařství 1988—1992 — Generace osmdesátých let, Galerie hl. m. Prahy – Dům U kamenného zvonu, Praha, kurátor Olga Malá
1992 Prezentace Galerie MXM na Art Cologne, Kolín nad Rýnem, Německo
1992 Bronz, Vojanovy sady, Praha, kurátor Štěpán Axman
1992 Výstava drobné plastiky, Galerie 9, Celle, Německo, organizátor Galerie MXM
1993 Přírůstky českého umění 20. století z let 1989—92, Jízdárna Pražského hradu, Praha
1993 Česká geometrie — Geometria Bohemia, Műcsarnok Gallery, Budapešť, Maďarsko;
repríza: Národní technické muzeum, Praha, kurátor Ivo Janoušek
1993 Výsledky sochařského sympozia Trój, 93, Botanická zahrada, Praha, organizátor Nadace Trója
1993 Výstava kmenových autorů Galerie MXM, Florsalon, Praha
1993 Výstava laureátů 3. ročníku Ceny Jindřicha Chalupeckého, Galerie Sýpka, Brno, kurátor Jan Velek
1993 Krajina v současném umění, Galerie hl. m. Prahy – Dům U kamenného zvonu, Praha, kurátoři Ludvík Hlaváček a Marta Smolíková
1993 Hapestetika (výstava pro nevidomé), Galerie mladých U Řečických, Praha, kurátor Igor Korpaczewski
1993 Výstava čtyř umělců na zámku Jiřího Lobkowicze (s Martinem Mainerem, Tomášem Rullerem a Vladimírem Kokoliou), Zámek Mělník
1993 Výstava pěti (s Jaroslavem Rónou, Stefanem Milkovem, Erikou Bornovou a Martinou Riedlbauchovou), Galerie Art, Český Krumlov
1994 Manus Europae (výstava bronzových soch pro nevidomé), Galerie mladých U Řečických, Praha, kurátor Štěpán Axman
1994 Výstava umělců galerie MXM, Letohrádek Ostrov, Ostrov nad Ohří, kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi
1994 Putovní výstava obrazů a soch (Slovensko, Česko, Bavorsko, Duryňsko), Passau, Německo; organizátor Galerie Klenová, Klatovy
1994 Vyšehrad, 94 — Výstava obrazů a soch Nového sdružení pražských malířů a jeho hostů, Galerie Vyšehrad, Praha, kurátor Miloslav Krajný
1994 Okruh — sochy a obrazy, Galerie Sýpka, Brno, kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi
1994 Výstava soch, Voorburg, Nizozemí, organizátor Nadace Svoboda
1994 Valdštejnská zahrada, 94, Valdštejnská zahrada, Praha, kurátor Martina Pachmanová
1994 Fotky, obrazy, sochy, objekty, instalace — výstava českých a německých umělců, Zámek Hořín, Mělník, kurátor Inge Lindemann
1994 4 × 10 — výstava plastik (Duryňsko, Bavorsko, Slovensko, Česko), Galerie Klenová, Klatovy, kurátor Petr Melzer
1995 Setkání Tvrdohlavých, Galerie Klenová, Klatovy
1995 Evropské triennale drobné plastiky, 95, Galerija Murska Sobota, Slovinsko, kurátor Jiří Ševčík
1995 Společná výstava zdravých a tělesně postižených výtvarníků, Galerie mladých U Řečických
(se skupinou NedomYsleno a Nová situace), Praha, kurátor Jiří Ševčík
1996 Orbis Fictus — výstava virtuálního umění, Valdštejnská jízdárna, Praha, organizátor Soros Centrum
1996 Figur Struktur — současné umění z Česka, Slovenska a Maďarska, Markt Bruckmühl, Bruckmühl, Německo
1996 Opakované příběhy — Tradice v novém, Moravská galerie – Místodržitelský palác, Brno;
repríza: Národní galerie – Šternberský palác, kurátor Kaliopi Chamonikola
1996 Triennale moderního umění, Dům umění, Zlín, kurátor Ludvík Ševeček
1996 Manus Europae, Olomoucké arcibiskupství, Moravský Beroun, kurátor Štěpán Axman
1996 Půl tuctu laureátů Ceny Jindřicha Chalupeckého, 90—95, Galerie Sýpka, Brno, kurátor Jan Velek
1996 Osudová zalíbení (výstava sběratelů moderního umění),
Národní galerie – Veletržní palác, Praha, kurátoři Naďa Řeháková, Vít Havránek a Karel Miler
1996 Bronzová ratolest, Schwarzenberský palác, Praha, kurátor Jonáš Nenička

1996 Zpřítomnění — Přírůstky Galerie Klenová z let 1987—1996, Galerie Klenová, Klatovy, kurátor Marcel Fišer
1996 Cena Jindřicha Chalupeckého — laureáti z let, 90—95, Starý královský palác, Pražský hrad, Praha
1997 Výstava laureátů Ceny Jindřicha Chalupeckého, Kortárs Cseh Képzőművészet, Budapešť, Maďarsko
1997 Bronz — výstava v rámci symposia železáren Třinec, Třinecké železárny, Třinec, kurátor Michal Koleček
1997 Výsledky symposia železné plastiky, Strojírenský veletrh, Brno, kurátor Michal Koleček
1997 Pardubické valy, Východočeská galerie, Pardubice, kurátor Hana Řeháková
1997 Z fiktivního světa Nových médií, Severočeské muzeum, Liberec, kurátor Ludvík Hlaváček / Soros centrum
1997 Dílna, 97 — výstava Mikulovského výtvarného symposia, Regionální muzeum, Mikulov na Moravě
1997 Umělecké dílo ve veřejném prostoru, Národní galerie–Veletržní palác, Praha, kurátor Ludvík Hlaváček / Soros centrum
1997 Dílna, 94—97 — výsledky Mikulovského symposia, Síň pod Plečnikovým schodištěm,
Rajská zahrada Pražského hradu, Praha, organizátoři Nadace Svoboda a RAP Mikulov na Moravě
1997 / 8 Nadílka — společná výstava výtvarníků MXM, Galerie MXM, Praha, kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi
1998 Výsledky symposia železné plastiky — Železo a Bronzy, Galerie Václava Špály, Praha;
reprízy: Výstavní síň Emila Filly, Ústí nad Labem, Třinecké železárny, Třinec, kurátor Michal Koleček
1998 Výstava laureátů Ceny Jindřicha Chalupeckého, putovní výstava: Enschede, Nizozemí, Galerie Artex, Bukurešť, Rumunsko,
Galerie Manéž, Moskva, Rusko, Centrum současného umění, Kyjev, Ukrajina, kurátoři Martin Dostál a Radek Váňa
1999 Železná plastika, Národní galerie – Veletržní palác, Praha, kurátor Michal Koleček
1999 Tvrdohlaví IV, Národní galerie – Valdštejnská jízdárna, Praha, kurátor Jiří Olič
1999 Pocta Franzi Kafkovi, Tančící dům Praha
2000 Refigurace (s Kurtem Gebauerem, Máriem Kotrbou, Karlem Neprašem a Jiřím Plieštikem),
Moravská galerie – nádvoří Pražákova paláce, Brno, kurátor Kaliopi Chamonikola
2000 Konec světa?, Národní galerie – Palác Kinských, Praha, kurátor Milan Knížák
2000 Otevření galerie Tvrdohlavých, Galerie Tvrdohlaví, Palác Lucerna, Praha
2000 / 1 Výstava laureátů Ceny Jindřicha Chalupeckého, Národní galerie – Veletržní palác, Praha
2001 Hledání ztracené elegance — Projekt 2000+1, Design centrum, Praha,
organizátoři Design centrum a Uměleckoprůmyslové museum, Praha
2001 100+1 uměleckých děl z 20. století — Ohlédnutí za minulým stoletím,
České muzeum výtvarného umění-Dům u Černé Matky Boží, Praha, kurátor Alena Potůčková
2001 Tvrdohlaví + Michal Novotný (obměna stálé expozice), Galerie Tvrdohlaví, Palác Lucerna, Praha
2001 Tvrdohlaví — Umělci pro umělce (obměna stálé expozice), Galerie Tvrdohlaví, Palác Lucerna, Praha
2001 Barevná socha, Severočeská galerie, Litoměřice
2001 / 2 Nové spojení — New Connection, World Financial Center, New York, USA;
reprízy: Galéria mesta Bratislavy – Mirbachov palác, Bratislava, Slovensko,
Národní galerie – Veletržní palác, Praha, kurátoři Ľubomíra Slušná a Dan Merta
2001 Tvrdohlaví — erotika (obměna stálé expozice), Galerie Tvrdohlaví, Palác Lucerna, Praha
2001 Michal Gabriel — sochy, Jan Ambrůz, David Černý, Michal Gabriel, Lukáš Rittstein,
Jiří Sobotka — kresby, Galerie Druhá modrá, Praha, kurátor Irena Velková
2001/2 Místo činu — Design 20. století, Moravská galerie – Uměleckoprůmyslové muzeum, Brno, kurátor Kaliopi Chamonikola
2002 Tvrdohlaví + Vít Soukup (obměna stálé expozice), Galerie Tvrdohlaví, Palác Lucerna, Praha
2004 V mezičase, Galerie kritiků, Palác Adria, Praha, kurátor Vlasta Čiháková–Noshiro
2004 Bilder, Skulpturen, Fotografien — Tschechische Künstler zum Eintritt in die EU,
Galerie Kubus, Hannover, Německo, kurátor Vera Lindbeck
2004 Große Östbayerische Kunstausstellung 2004, Kunst- und Gewerbeverein Regensburg,
Kreuzgang des Dominakanerklosters, Regensburg, Německo
2004 Animálie, Galerie české plastiky, Praha
2004 Evropské triennale drobné plastiky 2004, Galerija Murska Sobota, Slovinsko, kurátor Raminta Jurenaite
2004 Figurama, 04, Dům umění, Znojmo
2004 Zátiší, HVB Bank-Revoluční, Praha
2004 X let tavené skleněné plastiky / Lhotský-Pelechov, Severočeské muzeum, Liberec, kurátor Zdeněk Lhotský
2004 Andělé a jiné bytosti, Galerie české plastiky, Praha
2004 7. aukční salon výtvarníků — 372 dárců pro Konto Bariéry, Karolinum, Praha
2004 Místo Václava Stratila, Galerie ARS, Brno
2005 Soutěžní návrhy pomníku Otto Wichterle, Ústav makromolekulární chemie AV ČR, Praha

2005 Florálie — mezi idylou a halucinací, ArtPro — Galerie české plastiky, Praha
2005 X let tavené skleněné plastiky, Lhotský — Pelechov, Moravská galerie – Uměleckoprůmyslové muzeum, Brno, kurátor Zdeněk Lhotský
2005 IV. Nový Zlínský salon, Galerie výtvarného umění, Dům umění, Zlín
2005 Nocturno - Špálova galerie, Praha (v rámci 4. veletrhu současného umění Art Prague ,05)
2005 Galerie Via Art, Praha (v rámci 4. veletrhu současného umění Art Prague ,05)
2005 X let tavené skleněné plastiky, Lhotský — Pelechov, Galerie Evropa, Žďár nad Sázavou, kurátor Zdeněk Lhotský
2005 Art Safari 10, Sochařské studio Bubec, Praha
2005 Figurama ,05, Augustiniánský klášter Na Karlově, Praha
2005 Biennale Internazionale Dell'Arte Contemporanea, Florencie, Itálie
2005 X rokov tavenej sklenej plastiky, Dvorana Ministerstva kultúry SR, Bratislava, Slovensko, kurátoři Zdeněk Lhotský, Ágnes Schramm
2005 Nic na odiv...?, zahrada psychiatrické a neurologické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice, Kateřinská ulice, Praha
2006 Podvědomí, Galerie Millennium, Praha, organizátor Obecní galerie Beseda — Sdružení občanů a přátel Malé Strany a Hradčan
2006 Zdeněk Lhotský a přátelé, Galerie N, Jablonec nad Nisou
2006 X Years of Studio of Casting Glass / Lhotský — Pelechov, University of Brighton Gallery, Brighton, Anglie, kurátoři Sylva Petrová,
Jonathan Woodham
2006 + a – 50, generace 80 let ze sbírek Galerie Klatovy – Klenová,Galerie města Plzně, kurátor Marcel Fišer
2006 + a – 50, generace 80 let ze sbírek Galerie Klatovy – Klenová, Galerie U Bílého Jednorožce v Klatovech, kurátor Marcel Fišer
2006 Figurama 06, augustiánský mužský klášter Na Karlově v Praze
2006 Měsíce, Galerie Kabinet, Radnická 4 Brno
2006 Chalupecký hotel, Motorenhalle v Drážďanech
2007 Výstavy pro Prahu 1, Galerie La Fame, Praha 1
2007 10 Salon Obce Architektů, Letohrádek královny Anny Belveder — Pražský Hrad
2007 Exotismy, České Muzeum Výtvarných Umění v Praze, kurátorka Alena Potůčková
2007 Tvrdohlaví po 20 letech, Galerie výtvarného umění v Ostravě
2008 Exotismy, Galerie výtvarného umění v Hodoníně, kurátorka Alena Potůčková
2008 Exotismy, Východočeská Galerie v Pardubicích
2008 Exotismy, Galerie výtvarného umění v Chebu
2008 V. Nový zlínský salon, Krajská Galerie výtvarného umění ve Zlíně
2008 Fauna Flora, Gallery Rajatila — Tampere, Finsko, kurátor Vlasta Čiháková Noshiro
2008 Fauna Flora, Galerie Kritiků Praha, kurátor Vlasta Čiháková Noshiro
2008 Neviděný svět, Staroměstská radnice Křížová chodba
2008 Tvrdohlaví po 20 letech, České muuzeum výtvarných umění v Praze, kurátorka Marie Bergmanová
2008 Mezi zvířetem a květinou, Galerie Klatovy/Klenová
2009 Od sadry k žuvačke — autorské techniky a strategie, Nitranská galérie, kurátorka Barbora Gerža
2009 Sochy v ulicích, Město Brno a Dům umění města Brna
2009 Návrhy jezdecké sochy Jošta Moravského, Galerie, Radnická 2, Brno
2009 Štúdio Pelechov — tavená skleněná plastika, Slovenské národné múzeum, Bratislava
2009 Hráči, Galerie moderního umění v Hradci Králové, kurátorka Mgr. Martina Vítková
2009 Hráči, Wortnerrův dům Alšova Jihočeská Galerie, České Budějovice, kurátorka Mgr. Martina Vítková
2009 ART SAFARI 18 sochařské studio Bubec, Praha
2010 Venku, Galerie Klenová a Kunstverein Passau, kurátor Marcel Fischer
2010 Postavy, galerie ARTPRO aula VŠE Praha
2010 Cena J. Chalupeckého — laureáti 20 let, DOX, kurátorka L. Lindaurová
2011 Umění ve městě — město české Budějovice
2011 Theatre Mundi — galerie kritiků Praha
2011 GHMP — Sochy v parku Trojského zámku – Praha 7
2011 Digitální sochy — DOX Praha
2011 Digitální sochy — výstava studentů a pedagogů FaVU VUT, AVU a FUD UJEP, Centrum současného umění DOX,
Praha 15. 12 2011 — 9.1. 2012
2011 Sigmund Freud Franz Kafka — Zámecká galerie Holešov, 7. 9. 2011 — 7. 9. 2012, kurátor výstavy MUDr. Libor Grónský
2012 Digitální sochy v Brně — Dům umění města Brna 16. 2. — 11. 3. 2012
2012 Umělci Prahy 6 / Umělci Praze 6, Bayereuth — Německo 2. 4. — 23. 4. 2012
2012 Beaufort 04, Belgie, sochařské mezinárodní trienále na pobřeží 31.3. — 30. 9. 2012

partneři knihy

Roche

MEDONET

ARKO®

Společnost skupiny VINCI CONSTRUCTION

michal gabriel

Vydala Galerie Aspekt Brno 2013
galerie@galerieaspekt.com
www.galerieaspekt.com

Koncepce: Jiří Švachula
Foto: Ondřej Polák
Text: Lucie Pangrácová, Pavel Ondračka
Překlad: Richard Drury
Grafická úprava: Jan Zachariáš – Atelijèur Půda
Tisk: Tiskárna Daniel / Atelijèur Půda